

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/196/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011366
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011366.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti odsúdenému T. H., nar. XX. A. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného T. H. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23. augusta 2017, č. k. 1PP 81/2017-34, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2017 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. H.
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa zo dňa 3. augusta 2017, č. k. 6PP 55/2017-22 bola podľa § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 2 Trestného zákona (Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného T. H. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15. marca 2017 sp. zn. 46T/32/2017.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Dňa 17.07.2017 podal na Okresný súd Trnava odsúdený T. H. prostredníctvom ústavu na výkon trestu návrh na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.03.2017 sp. zn. 46T/32/2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec trestu má mať po započítaní väzby dňa 09.05.2018. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uplynula dňa 09.07.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 14.07.2017 okrem iného vyplynulo aj to, že odsúdený sa v tomto ústave nachádza od 04.04.2017. Jeho správanie a vystupovanie bolo doteraz v ústavoch na výkon trestu na požadovanej úrovni. Doteraz nebol ani disciplinárne odmenený ani potrestaný. Voľný čas trávi zmysluplne. Je pracovne zaradený, jeho pracovná morálka je na slabej úrovni, výrazne zaostáva za oddielovým priemerom v plnení normy. Stredné odborné učilište, odbor zámočník, nedokončil. Pred výkonom trestu pracoval ako skladník, neskôr približne 9 rokov ako tesár. Evidovaný na úrade práce nebol. Je slobodný, bezdetný, vyživovaciu povinnosť nemá. Kontakt udržiava s bratom a kamarátmi. Po ukončení výkonu trestu sa plánuje vrátiť na adresu trvalého bydliska. K trestnej činnosti prečinu nebezpečného vyhrážania a marenia výkonu úradného rozhodnutia prezentoval primerane sebakritický postoj. Možno konštatovať, že odsúdený čiastočne plní stanovené krátkodobé ciele zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Riziko sociálneho zlyhania je stredné (drogová závislosť). Nie je voči nemu evidované žiadne ďalšie trestné stíhanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený

častočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný (vrátane spomenutého odsúdenia) pre rôznorodú trestnú činnosť, najmä pre krádeže, marenia výkonu úradného rozhodnutia a nebezpečné vyhrážanie, za ktoré už bol odsúdený vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/273/2015. Z osobného spisu odsúdeného a z vyžiadaných súdnych rozhodnutí bolo zistené, že v trestnej veci Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/273/2015 bol rozsudkom zo dňa 26.11.2015 uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil v čase od 04:00 hod. do 06:30 hod. dňa 13.07.2015 na adrese trvalého bydliska voči svojej starej matke, matke i otcovi tak, že sa voči nim zaháňal rôznymi predmetmi (lopatou, nožom), niektoré predmety po nich aj hádzal, pričom v tomto prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III vedenému pod sp. zn. 3T/181/2015, v ktorej veci bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 22.07.2015 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s jeho podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky. Zároveň mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou (podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.). Napokon vo veci, v ktorej vykonáva aktuálne trest odňatia slobody (Okresný súd Bratislava III sp. zn. 46T/32/2017), spáchal skutky v dňoch 05.09.2016 a 07.09.2016 tiež na adrese trvalého bydliska voči svojej matke, starej matke a bratovi (ktorí mali rovnaké trvalé bydlisko), pričom sa im dňa 05.09.2016 vyhrážal nožom a dňa 07.09.2016 nerešpektoval vykázanie z obydli, ktoré je na adrese jeho trvalého bydliska. Okrem trestu odňatia slobody mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou (podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.).

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že po prepustení na slobodu sa chce vrátiť bývať k bratrancovi alebo k šéfovi, u ktorého pracoval. Má kam ísť, má kde bývať a je mu ľúto, čo sa stalo. Na ochranné liečenie chodil pravidelne.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol nevyhovieť návrhu odsúdeného. Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd I. stupňa po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený T. H. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená.

Splnená nebola dôsledne však tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného

T. H. bolo podľa názoru súdu I. stupňa s poukázaním na jeho už bohatú trestnú minulosť riziko recidívy príliš veľké. Súd I. stupňa dôvodil, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž odôvodnené len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je dôvodný predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd I. stupňa zdôraznil, že odsúdený dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (podmienenými odsúdeniami či upustením od uloženia súhrnného trestu), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil. V prípade odsúdeného bolo prihladené na charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti, v poslednom období najmä násilnej vo vzťahu k členom vlastnej rodiny v mieste ich trvalého bydliska, ktoré je zároveň trvalým bydliskom aj odsúdeného, čo malo z pohľadu skutočnosti uvedenej v hodnotení riaditeľa (že odsúdený sa mieni vrátiť bývať po ukončení výkonu trestu späť na adresu trvalého bydliska) podstatný význam pri hodnotení tejto materiálnej podmienky, a to napriek vyjadreniu odsúdeného na verejnom zasadnutí. Odsúdený totiž počas výkonu trestu s poškodenými - starou matkou, matkou i otcom vôbec nekomunikoval (písomne, formou návštevy či telefonovania). Vo vzťahu k páchaniu prečinu nebezpečného vyhrážania je odsúdený tzv. špeciálnym recidivistom, pričom skutkov, pre ktoré vykonáva aktuálne trest odňatia slobody, sa zároveň dopustil len veľmi krátko po prvom odsúdení za obdobné skutky a zároveň v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/181/2015, resp. len veľmi krátko po tomto podmienenom odsúdení. Vo vzťahu k tomuto trestu bolo neskôr, ako už bolo uvedené vyššie, upustené od uloženia súhrnného trestu v prípade jeho prvého odsúdenia pre prečin nebezpečného vyhrážania. Je evidentné, že v minulosti ukladané podmienené tresty odňatia slobody (najmä relatívne vysoký trest vo výmere 2 roky uložený vo veci pod sp. zn. 3T/181/2015) nemali naňho požadovaný účinok, resp. neodradili ho od páchania trestnej činnosti. Pri tom podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd I. stupňa za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd I. stupňa vzhľadom k týmto skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného T. H. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Na tomto závere nemohli zmeniť nič ani tie skutočnosti, ktoré uvádzal v podanom návrhu či na verejnom zasadnutí a ani kladné hodnotenie riaditeľa ústavu (ktoré má pre súd len odporúčací charakter čo do splnenia podmienok na podmienené prepustenie). Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený T. H., pričom prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí dňa 23. augusta 2017 výslovne vzdal.

Odsúdený T. H. do dňa konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného T. H. nie je dôvodná.

Senát okresného súdu postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený T. H. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený T. H. nespĺňa podmienky predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky, nakoľko okrem trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania sa už v minulosti opakovane dopustil páchania úmyselnej trestnej činnosti, takže sa opätovne dostal do rozporu so zákonom. Za tejto situácie, predovšetkým s ohľadom na jeho kriminálnu minulosť, je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody výrazne problematická. Ochrana spoločnosti si preto vyžaduje u odsúdeného T. H. ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. H. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.